

ЗВІТ
про повторне відстеження результативності
Методики визначення звичайної ціни страхового тарифу

1. Цілі державного регулювання

Методика визначення звичайної ціни страхового тарифу затверджена розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 30.12.04 № 3259 та зареєстрована в Міністерстві юстиції України від 18.01.05 за № 53/10333 (далі – Методика).

Методика прийнята на виконання вимог пункту підпункту 1.20.5-2 пункту 1.20 статті 1 Закону України „Про оподаткування прибутку підприємств”, згідно з яким на Держфінпослуг покладено завдання по встановленню Методики визначення звичайної ціни страхового тарифу для своєчасного її застосування на практиці.

Відповідно до зазначеного завдання Методика визначає порядок визначення звичайної ціни страхового тарифу за обов'язковими та добровільними видами страхування.

Методика розроблена також відповідно до законів України "Про оподаткування прибутку підприємств", „Про страхування”, „Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів”, „Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" та Положення про Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг України, затвердженого Указом Президента України від 4 квітня 2002 року № 292.

Методика розроблена з метою упередження мінімізації податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств за рахунок завищених сум страхових внесків.

Методикою передбачено порядок визначення страхового тарифу при укладанні договорів по обов'язкових видах страхування, за договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів та при укладанні договорів добровільного страхування.

2. Методи одержання результатів відстеження

Відстеження результативності здійснено шляхом аналізу даних страховиків щодо визначення величини страхового тарифу при укладанні договорів по обов'язкових видах страхування, за договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів та при укладанні договорів добровільного страхування.

3. Дані та припущення, на основі яких відстежувалася результативність, а також способи одержання даних

Інформацією та її джерелами, на основі якої відстежується результативність регуляторного акта, є аналіз правил страхування, що подаються страховиками до Департаменту страхового нагляду Держфінпослуг для реєстрації.

У зв'язку з тим, що договори страхування є індивідуальними та залежать від конкретного виду страхування та об'єкта страхування, розмір страхового тарифу для добровільних видів страхування визначається на індивідуальній основі з використанням актуарних методів.

Розміри страхових тарифів для обов'язкових видів страхування встановлюються постановами Кабінету Міністрів України та нормативно-правовими актами Держфінпослуг відповідно до законодавства.

У зв'язку з тим, що без виконання вимог Методики неможливо здійснювати діяльність страховиком, який отримав ліцензію на страхування та є платником податків, припускаємо, що поінформованість суб'єктів господарювання є високою.

4. Кількісні та якісні значення показників результативності акта

Показниками результативності при проведенні періодичного відстеження були визначені:

- кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюється дія Методики;
- показники величини страхового тарифу за кожним видом страхування.

Станом на 01.12.06 кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюється дія Методики, становить 425 страховиків, які отримали ліцензії зі страхування життя та з видів страхування, інших, ніж страхування життя.

Показники величини страхового тарифу за кожним видом добровільного страхування є індивідуальними та залежать від конкретного виду страхування та об'єкта страхування, розмір страхового тарифу визначається на індивідуальній основі з використанням актуарних методів.

Показники величини страхового тарифу для обов'язкових видів страхування відповідають розмірам, установленим постановами Кабінету Міністрів України та нормативно-правовими актами Держфінпослуг відповідно до законодавства.

5. Оцінка результатів реалізації регуляторного акта та ступеня досягнення визначених цілей

Позитивними соціально-економічними наслідками впровадження Методики є:

- удосконалення державного регулювання та нагляду за діяльністю страхових компаній;
- забезпечення нормативно-правового врегулювання питань, пов'язаних із наданням ними фінансових послуг;
- уникнення неузгодженості між нормативно-правовими актами;
- забезпечення посилення контролю за віднесенням до валових витрат підприємства страхових внесків (платежів, премій);
- сприяння підвищенню рівня прозорості ринку страхових послуг шляхом установлення вимог щодо визначення звичайної ціни страхового тарифу за укладеними договорами страхування;
- упередження мінімізації податкових зобов'язань з податку на прибуток підприємств за рахунок завищених сум страхових внесків;
- підвищення рівня захисту прав страхувальників – споживачів страхових послуг.

Основним наслідком запровадження методики було встановлення порядку визначення звичайної ціни страхового тарифу.

6. Строк виконання заходів із відстеження

Повторне відстеження результативності Методики розпочато 21.11.06 та закінчено 21.12.06.

7. Виконавець заходів із відстеження

Звіт про повторне відстеження результативності Методики підготовлено відділом методології недержавного пенсійного забезпечення та страхування життя Департаменту державного регулювання та розвитку ринків фінансових послуг.

**Голова Державної комісії з
регулювання ринків фінансових
послуг України**

В. Альошин